

Efter läsning av tidskriften New Africans sömnnummer ställer jag mig den frågan. Ett tiotal afrikanska skribenter, alla med temperament, de flesta med erfarenhet som korrespondent för västerländska tidningar, fyller drygt 20 sidor på temat "Reporting Africa". Kloka synpunkter om journalistik varvas med den publicistiska ideologi som blivit New Africans: Den ställer kontinent mot kontinent, svart mot vitt, understryker kontrasten mellan Afrika och Europa (västerlandet), spelar lite väl mycket på arvet från kolonialismen, den är lite naiv gentemot afrikansk politik och konspirativ gentemot europeisk politik.

Effektfull bild

Det var, eller tycks i alla fall vara, omslaget och två artiklar i ett av The Economist's majnummer som utlöste New Africans tema. "The Hopeless Continent", var omslagets rubrik. Omslagsbilden gav än mer effekt: en afrikan med ett granatgevär i en karta över Afrika. Richard Dowdens artikel i det numret av The Economist är mycket intressant: En översikt av Afrikas moderna historia och läget i dag under anslaget "Varför misslyckas Afrika?". Dowden är optimistisk, men undviker inte realiteterna. Dessutom avfärdar han teorier om att Afrika har en "medfödd karaktär" som håller kontinenten tillbaka och gör utveckling omöjligt.

New Africans skribenter gör Dowden/The Economist till huvudfiende, till modell av västerlandets afrikarapportering. Att lansera dras mot dem är märkligt med tanke på att den brittiska veckotidningen står för den bästa rapporteringen om Afrika i dag. Men New Africans Cameron Duodu, med bakgrund som korrespondent och stringer för bland annat The Observer och The Financial Times, har rätt i sin kritik: Afrika är inte ett land, utan en heterogen kontinent med en massa skillnader i institutio-

ner och utvecklingsmöjligheter. Dessutom, kan det tilläggas, lider de västerländska medieredaktionerna ofta av en kunskapsbrist och många av dem följer en medieideologi som stadgar att Afrikarapporteringen måste ha ett "språk" om det "hotfulla". Inte det hotfulla mot Europa, men mot afrikanerna själva. Katastrof, kris och konflikt – de tre k:n i den västerländska rapporteringen om Afrika.

Dåligt självförtroende

Den afrikanska och europeiska journalistiken går här jämsides med sakfrågan. Såväl politiker som journalister på båda sidor har förmågan att alltid göra Afrika till "den vite människans börda". Afrikaner blandar kolonialismkritik med en på gränsen till aningslös beundran inför europeiska kulturuttryck, aversioner mot IMF och Världsbanken med ständiga rapporter om behovet av hjälp från väst. Européer gör en kompost av dåligt samvete, solidaritet, protektionism

och en (gammal, men fortfarande levande) kulturellt-impellerad självbild där förnuftet och humanismen hos oss häruppe ställs i kontrast mot irrationaliteten och barbariet hos dem där nere.

Afrikaner och afrikansk journalistik lider ofta av ett dåligt självförtroende. Känslan av att befinna sig i ett ovisst rum, i en miljö där de afrikanska kulturen inte vet sina roller i en offentlighet som bär tydligt koloniala avtryck, gör många benägna att låta sig styras av en negation – västerlandet. Européer och europeisk journalistik behöver katastrofhysterin för att legitimera sig själva och inblandningen i Afrika.

Allt detta lockar fler läsare, lyssnare och tittare, men blir de optimistiska? Nej. Realistiska? Nja. Pessimistiska? Snarare det.

FREDRIK ERIXON

Miles Davis genom vänskapens ögon

Quincy Troupe är en amerikansk litteraturprofessor och poet, James Baldwins biograf; Troupes väg till kändisskap och framgång är dock som Miles Davis spöskrivare, eller kanske snarare medförfattare, till Miles: The Autobiography.

Biografi

Miles and me
Quincy Troupe
University of California Press, 2000-08-14

Nu kapitaliserar Quincy Troupe på samarbetet med Miles Davis i boken *Miles and me* (University of California Press) och ger en intim och, förefaller det, osminkad bild av sin vänskap med Davis. Vänskapen börjar trevande, etableras när Troupe får Davis privata telefonnummer med uppmaningen "ring om det är nåt". Sedan följer fem år av nära samarbete, biografien inte minst, men också radioprogram och en del andra gemensamma framträdanden.

För Troupes del är resan med Miles Davis omtumlande. Davis, seklets störste amerikanske musikpersonlighet, visar många sidor: arrogans och aggressivitet, omtanke och humor, ointresse och intresse – till och med vid ett tillfälle, när James Baldwin dör, något som kan kallas gråt-mildhet. Fast inte ens Troupe får se Davis gråta. Men Davis kramar om Troupes unge son, spelar för honom, ledsnar och gömmer trumpeteten. Sport på tv, en ridtur på Davis hästar i Malibu, god mat – visst är det två kompisar som umgås.

MÅNGA GÅNGER SÄGER Davis upp bekantskapen med Troupe, författaren känner sig nästan fysiskt hotad ibland. Men det går ett par veckor och den rasiga rösten är åter i telefon, som om inget hänt. Någon plats för ursäkter finns inte i Miles Davis värld. Han tvingar sin vän att bryta vänskapen med en ljudtekniker för att denne stör en intervju. Troupe väljer vänskapen med Davis, framför sin gamle vän ljudteknikern.

Miles Davis sista år var drogfria, till och med alkohol var borta. Hälsan dock vacklande och Troupe kommenterar de rykten om aids och homosexualitet som fanns runt Davis de sista

åren. Författaren vet inte vad som är sant eller inte, konstaterar att det inte spelar någon roll men, redogör å andra sidan för blodbyten, underliga virus och AZT-medicin hemma hos trumpetaren.

DAVIS TECKNAR OCH MÅLAR för att hålla fingrarna sysselsatta, borta från drinkar och cigaretter, talar gärna om Picasso men förefaller inte ha någon direkt kunskap om konst. (I dag är original av Miles Davis heta på konstmarknaden!) Han retar Troupe för att denne kör en gammal Saab, själv kör Miles en gul Ferrari. När självbiografien kommer blir den en stor framgång. Davis älskar boken för att Troupe fångat föremålets språk så exakt, men vägrar åka på signeringsturné. Bokens omslag visar en leende trumpetare, det resulterar i ett avståndstagande från Troupe som förnekar att han hade något med bilden att göra (vilket han dock hade). Davis hatade skrattande och leende svarta artister – Onkel Tom!

Den biografi som Quincy Troupe och Miles Davis skrev ger naturligtvis en tydlig bild av människan Miles Davis. Den framstår i dag som en av de bästa biografierna över en svart musiker. Miles and me kompletterar den bilden och ger också en beskrivning av vilken betydelse Miles Davis hade, och har, som förebild i det svarta USA. Delvis som en man som sökte nya musikaliska vägar (On the corner var, skriver Troupe, den första riktiga hiphopskivan – utgivningsår: 1972) men också som en man som i sitt sätt att vägra krypa för poliser, skivbolag, vita och allsköns överhet gav andra svarta självförtroende.

RELATIONEN MELLAN MILES DAVIS och Quincy Troupe var uppenbarligen krävande. Att vara vän med Davis förefaller vara som att jonglera med granater. Jag träffade själv Miles Davis i mitten av åttiotalet och blev närmast paralyserad av hans utstrålning, den genomträngande blicken – man ville vara kvar i rummet så länge som möjligt men vågade nästan inte tala av rädsla för att bli avvisad, utkastad eller utskäld. Total närvaro. Jag minns också Davis roade ironiska leende när jag ställde en fråga. Troligen kan alla som mött Miles Davis känna igen sig i Troupe.

Miles Davis avled i september 1991 i Kalifornien. Troupe hälsar aldrig på sin vän på dödsbädden. Han vill minnas honom som en kraftfull gestalt, inte förlamad och bortom medvetande.

ANDERS MÅRD

Sverige i dag

Ganska molnigt i norra Sverige medan det i söder blir växlande molnighet. På många håll i landet risk för skurar. Frisk västlig vind i södra Sverige.

Europa i dag

Lördag Söndag Måndag

TV i kväll Fredag 18 augusti

SVT1

18.30 Vi på Saltkråkan (R)
19.00 Skomakarens lärling
19.10 Mitt på kallade liv
20.00 Att vilt på fångangs marknad (R)
20.50 Frimärksamlare i Sverige
21.00-22.00 Aktuellt
21.30 A-ekonomi
21.40 Sportnytt
21.55 Aktuellt
22.00 Film: Skuggor från det förlutna
0.05-1.05 Dokumentären: Om tvätt och människor (R)

SVT2

18.00 Aktuellt
18.15 Vetenskapsens värld
19.10 Motiv bil bild
19.20 Regionala nyheter
19.30 Rapport
20.00 Söderkåkar
20.55 Slagiska teatern
21.00 En galen värld
21.55 Tid för tango
22.00 Regionala nyheter
22.10 "Gimme some truth"
23.10 Nyheter från SVT24
23.20 Stillebacken (R)
23.45 Stillebacken (R)
0.15-0.40 TV-flabb

TV3

17.55 Ricki Lake

18.50 TV3 Direkt
19.03 Kära Susan
19.30 Sabrina – tonårshäxan
20.00 Simpsons
20.25 Galen i dig
20.55 TV3 Direkt
21.00 Film: Hjärgängat
23.05 Greyhound Racing
23.10 Twin Peaks
0.05 Film: Mulholland Falls
1.55 Morwenna Banks show
2.25 Märkligt (R)
3.35-5.20 Film: Den förlorade sonen. Drama från 1995.

TV4

18.05 Keno
18.10 Lokal-TV
18.25 Värdet
18.30 Nyheterna
18.50 Ekonominyheterna
19.00 Jeopardy!
19.30 Skilda världar (R)
20.00 Stadskampen

20.45 Dagens namn
20.50 Stadskampen, forts
21.30 Jakten på Billie Joe
22.00 Nyheter och Sport
22.25 Fridrott: Golden League
23.25 Film: 7 x mord
1.05 Major Crime (R)
1.55 Morwenna Banks show
2.20-2.45 Judys domstol (R)

Kanal 5

17.35 Jenny Jones
18.30 Blindträff
19.00 Vår märkliga värld
20.00 Razzia (R)
20.55 French och Saunders går på bio (R)
21.40 Välj bästa filmen
0.00 Jay Leno Show
1.00 Frasier (R)
1.30 Skål (R)
2.00 Film: Mannen som försvann. Amerikansk komedi

3.55-4.45 På farligt uppdrag

TV8

Börsnyheter från Finans-tidningen sänds varje timme mellan 8.50 och 17.50

18.00 Uråldriga mysterier: Tatueringar
19.00 Piratskepp
19.50 Ekonominytt
20.00 Porträtt: Juveleraren Faberge
20.50 Ekonominytt
21.00 Veterinären
21.30 Århundradets Roman-ser
22.00 Ekonominytt
22.15 Turistfällan
22.45 Sameseterjournalen
23.15 Ekonominytt
23.30 Vi som gillar att meta
0.30-6.00 Bloomberg

Förmåner för
alla läsare!

Se www.fti.se

FINANS
TIDNINGEN
Bonus